

[Kirsten Lee]

Da vi debatterede emnet i foråret 1988, var også Kristeligt Folkeparti positivt stemt for tanken om, at reglerne om børns og unges ophold uden for hjemmet skulle vurderes nærmere med henblik på en gennemgribende revision af bistandslovens bestemmelser om børn og unge. Udvalget arbejder nu, og vi regner med, at der kommer en betænkning til foråret.

Hr. Glønborg fremførte i sin tale, at pårørende, som elsker et barn, skulle have en samværsret med barnet. Det er ikke en tilstrækkelig grund til samværsret, at man elsker et barn. De forældre, hvis børn fjernes af det offentlige, elsker også deres børn. Det er der ikke nogen der anfægter, men kærlighed alene er ikke nok til at varetage et barns tarv på ansvarlig vis.

Hr. Glønborg folte sig foranlediget til at medtage enkeltsager. De enkeltsager siger ikke noget om, at man lige præcis ikke har varetaget barnets tarv. Når en tvangsfjernelsessag når B.T.'s eller Ekstra Bladets spalter som regel på foranledning af en forsmået forælder, bedsteforældre eller eventuelt plejeforældre, er det som regel sådan, at de væsentlige oplysninger, der danner baggrund for det offentliges stillingtagen, ikke er fremført. Det kunne også godt være, det forholdt sig sådan i de sager, hr. Glønborg fremførte. Jeg kender overhovedet ikke noget til dem.

Jeg siger disse ting, fordi sagsbehandlerne og socialudvalgene i kommunerne sidder med utrolig vanskelige sager. De er yderst tilbageholdende med at fjerne børn, og det skal de også være, men de har brug for støtte, når de gør det, for det er ikke venstrehåndsarbejde, de udfører. De varetager efter min opfattelse barnets tarv på bedste vis.

Når Graversenudvalget er færdigt, er det derefter Folketingets opgave at sikre, at hele området om børns retsstilling vurderes nærmere, og det kan indebære en vurdering af alt, fra færdselsloven til børns rettigheder, når det handler om f.eks. at være organdonor eller blive indlagt på psykiatrisk afdeling, som Jonsagen gav os en illustration af repræsenterer et retssikkerhedsmæssigt problem for børn.

Når vi har set, hvad Graversenudvalgets betænkning resulterer i, tager vi udgangspunkt i det videre arbejde derfra.

Nør Christensen (CD):

Socialministeren har svaret på begge mini-

stres vegne, og jeg forstod på socialministerens besvarelse, at hun måske ikke var overordentlig begejstret for debatten. Det har jeg også forstået på fru Jytte Andersen, og jeg kan godt forstå begge parter et langt stykke hen ad vejen. Jeg kan i hvert fald forstå det, hvis det, man mener fra fru Jytte Andersens og fra socialministerens side, er, at man ikke med denne debat unødigt må give bedsteforældrene nogle forhåbninger, som i øjeblikket må kaldes for falske.

Det ville være absolut u hensigtsmæssigt og unyttigt. Derfor vil jeg gerne slå fast over for disse bedsteforældre, som har været nævnt, at der på nuværende tidspunkt ikke kan skabes nogen forhåbninger for dem. Jeg synes, det skal siges, for det er mit indtryk, at med den debat, som nu er rejst, vil den nye forening og andre bedsteforældre, som ikke er med i den, måske få nogle forhåbninger, der ikke er grund til. Man er altså forskyldt eller uforskyldt kommet til at sætte en vare, som på nuværende tidspunkt ikke er til salg, i udstillingsvinduet.

Men all right, jeg synes, at debatten under alle omstændigheder er nødvendig, også selv om den kun er en flig af hele problematikken.

Jeg er enig med en lang række af de ordførere, der hele tiden har talt om barnets tarv, om, at man skal være fornuftig, og at man skal være ansvarsbevidst i forhold til barnet. Men jeg er ikke enig i, at der skal rejses kritik imod de offentlige myndigheder for den måde, som man forvalter disse ting på. I hvert fald er jeg ikke enig, når det drejer sig om helt konkrete eksempler.

Jeg forstod også på hr. Glønborg, at selv i disse konkrete eksempler havde man ikke været inde i selve substansen i de enkelte tilfælde for at finde ud af, om oplysningerne nu var ensidige.

Men kan tingene gøres bedre – og det forstår jeg på forespørgerne man gerne vil opnå med denne debat – skal CD bestemt ikke stå i vejen. Hvis tingene kan gøres bedre, skal de også under hensyntagen til barnets tarv gøres bedre.

Socialministeren gennemgik overordentlig grundigt og sagligt de nugældende regler og nævnte bl.a., at man i Norge og Sverige har forsøgt sig med andre metoder, end vi bruger i Danmark, til at give øget adgang til samvær eller samkvem. Jeg synes, det kunne være nyttigt at opfordre Folketinget til, at det arbejder, som er udført i Norge og Sverige, i meget høj grad